

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa M. O. i W. O.

przeciwko G. B., Z. B., R. B., D. K. i M. T.

o ustalenie i zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 czerwca 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki M. O.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Ś.

z dnia 26 kwietnia 2018 r., sygn. akt II Ca [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2) zasądza od powódki na rzecz pozwanych G. B., Z. B., R. B.,
D. K. i M. T. kwoty po 2700 (dwa tysiące siedemset) zł tytułem
kosztów postępowania.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.), a obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek. Dla spełnienia wymogu z art. 398⁴ § 2 k.p.c. konieczne jest zawarcie w skardze kasacyjnej odrębnego wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, zawierającego profesjonalny wywód prawny nawiązujący do określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. przesłanek przysądu ze wskazaniem, które z nich występują w sprawie i z uzasadnieniem stanowiska skarżącego. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Powódka wniosła o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na jej oczywistą zasadność (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), mającą wynikać z naruszenia przez Sąd Okręgowy art. 199 w zw. z art. 379 pkt 3 k.p.c. i wskutek tego zaniechanie merytorycznego odniesienia się przez ten Sąd do zarzutów apelacji. Powódka utrzymywała, że Sąd Okręgowy niezasadnie przyjął, iż w sprawie ma miejsce powaga rzeczy osądzonej z uwagi na rozpoznanie przez Sąd Rejonowy w Ś. w sprawie zarejestrowanej do sygnatury I C [...] żądania zasądzenia świadczenia, podczas gdy jej żądanie zmierza do ustalenia nieistnienia obowiązku jego spełnienia, poza tym zostało ono zgłoszone na innej podstawie prawnej i w innej konfiguracji podmiotowej. Powódka zarzuciła także, że Sąd Okręgowy naruszył art. 19 w zw. z art. 368 § 2 k.p.c., a to ze względu na zignorowanie oznaczonej przez nią na 100 zł wartości przedmiotu zaskarżenia i przyjęcie, że wartość ta wynosi ponad 70.000 zł, co miało znaczenie dla rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zasądzonych od skarżącej.

Skonfrontowanie uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z motywami zaskarżonego wyroku nie potwierdza tezy skarżącej o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, która ma miejsce w razie ewidentnej

i widocznej już na pierwszy rzut oka wadliwości zaskarżonego orzeczenia, której stwierdzenie nie wymaga prowadzenia bardziej złożonych rozumowań. Sąd Okręgowy wskazał na przedmiot sporu w sprawie o zasądzenie świadczenia zakończony wyrokiem z 21 czerwca 2012 r., okoliczności faktyczne uzasadniające żądanie i jego podstawę prawną oraz także na przedmiot sporu w sprawie zainicjowanej pozwem wniesionym w niniejszej sprawie. Przytoczył poglądy piśmiennictwa i orzecznictwa, w świetle których żądanie udzielenia ochrony prawnej w formie powództwa o ustalenie prawa może być uznane za tożsame z ocenionym już przez sąd żądaniem udzielenia ochrony przez zasądzenie świadczenia, gdy oba te żądania odnoszą się do tych samych okoliczności faktycznych, uprzednio ocenionych już w sprawie o świadczenie, w której przypisane zostały właściwe im konsekwencje prawne. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżąca ograniczyła się do stwierdzenia, że powyższe stanowisko jest błędne, ale - poza własnym poglądem - nie przytoczyła ani orzecznictwa, ani literatury, które by go wspierały. Własny pogląd na kwestię relacji między powództwem o świadczenie i ustalenie wyłącznie zatem zakomunikowała, natomiast nie przedstawiła wspierającego go wyводу jurydycznego.

Skarżąca nie wyjaśniła, jaki związek z rozstrzygnięciem co do istoty sprawy ma mieć sformułowany przez nią zarzut naruszenia przez Sąd art. 19 w zw. z art. 368 § 2 k.p.c., zwłaszcza w warunkach, gdy wartość przedmiotu zaskarżenia w skardze kasacyjnej została przez skarżącą oznaczona nie na 100 zł, co czyniłoby skargę niedopuszczalną, ale na 71.296 zł. Jeżeli zarzucane Sądowi Okręgowemu uchybienie miałoby mieć znaczenie wyłącznie dla rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego, to trzeba wskazać, że to rozstrzygnięcie nie podlega samodzielnemu zaskarżeniu do Sądu Najwyższego.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. oraz - co do kosztów postępowania - art. 108 i art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c. oraz § 2 pkt 6 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. poz. 1800), orzeczono jak w postanowieniu.

aw

jw